

[Carsten Andersen]

Tidligere i dag har jeg tilladt mig at sige, at der ikke er ret meget nyt i det, det tværgående ministerudvalg har sagt. Det er der altså heller ikke, for jeg tror, både Bovby og Jacoby og en række andre børnepædagoger egentlig har sagt det tidligere. Det, der er nyt i det, er måske, at det er sivet ind i ministerierne her på Slotsholmen.

Socialistisk Folkeparti må afvise forslaget. Vi finder ikke, det er forbedringer. Vi mener egentlig, det er et skridt i den forkerte retning.

Pia Larsen (V):

Venstre er nok tilhænger af brugerbetaling, men jeg vil dog sætte spørgsmålstegn ved, om det skal gennemføres på den måde, som Kristeligt Folkeparti foreslår i punkt 1.

Det er først og fremmest, fordi der ikke er nogen penge i forslaget. Beregninger viser, at langt under 10 pct. af børnefamilierne er såkaldt rige, det vil sige, at de har en skattepligtig indkomst på mellem 400.000 kr. og 500.000 kr. Og procentdelen er endnu lavere, hvis man ser på, hvor mange pladser disse såkaldt rige familiers børn optager i daginstitutionerne. Det vil altså sige, at der reelt ikke bliver ret mange penge at fordele på de resterende mere end 90 pct. af børnene eller børnefamilierne.

Med hensyn til forslagens punkt 2 om forældrenes ret til at tage børnene ud af daginstitutionen eller dagplejen i en periode eller til at få deltidspasning i en periode, begge dele med indbygget garanti for at kunne vende tilbage til samme institution og i normalt omfang, kan vi i Venstre godt støtte forslagsstillerne, hvis det er praktisk muligt at gennemføre. Her tænker jeg specielt på det med at vende tilbage til samme institution. Det vil afhænge af de enkelte kommuners indstilling og fleksibilitet.

Jeg føler mig overbevist om, at f.eks. i Farum Kommune vil problemet sagtens kunne løses. Andre steder vil det nok være sværere, f.eks. i de kommuner, hvor kommunalbestyrelsens flertal mener, at det er en samfundsopgave at passe børn, og at forældrene helst skal blande sig udenom. På trods af det mener jeg dog ikke, at Folketinget skal fratage kommunerne deres selvbestemmelse.

Jeg føler mig nu ikke overbevist om, at det er nødvendigt med ny lovgivning på området om deltidstilbud, idet socialministeren for ikke så længe siden har henstillet til kommunerne at

etablere flere deltidspadser i daginstitutionerne og dagplejen. Det er nok ikke muligt at gøre mere fra Folketingets side, medmindre man fratager kommunerne deres selvbestemmelse.

Hertil kommer socialministerens lovforslag nr. L 61 om øget fleksibilitet med hensyn til dagpasningsordninger for børn samt tilskud til private børnepasningsordninger. Hvis lovforslaget vedtages og lovens ånd bliver fulgt, skulle der være skabt mulighed for at imødekomme Kristeligt Folkepartis forslag, idet der vil være mange alternativer til de eksisterende pasningsmuligheder, herunder pasning på deltid. Ventelisterne skulle også blive reduceret, så mulighederne for at vende tilbage, når behovet ændres, forbedres.

Hvad angår forslagens punkt 3 om, at forældrebetalingen bør afhænge af, hvor mange timer pasningen udnyttes, dog skal der betales for mindst 15 timer pr. uge, er vi i Venstre principielt enige, idet vi ikke mener, at folk bør betale for noget, de ikke får. I dette tilfælde bør forældrene ikke skulle betale for fuld tid i en dagpasningsordning, hvis de kun bruger halvdelen af tiden eller mindre.

Som det noget forsigtigt er nævnt i bemærkningerne til forslaget, kan der dog opstå problemer i relation til medarbejdernes arbejdsvilkår. Problemerne kan efter Venstres opfattelse ikke løses ved at forøge kommunernes udgifter til daginstitutionsområdet sådan at forstå, at kommunen opfylder det økonomiske hul, der opstår, når forældrene ikke betaler for fuld tid.

Problemerne bør kunne løses ved overenskomstfornyelser for medarbejderne på daginstitutionsområdet. Men også her er det kommunerne, der selv må tage initiativ til ændringer. Det er vel også kun rimeligt, at der sættes ind på dette område nu, hvor vi alle sammen taler om fleksibel arbejdstid og at forældrene skal have mere tid til at være sammen med deres børn, og hvor vi samtdig har liberaliseret lukkeloven.

Man kunne undertiden stille sig det spørgsmål, hvem der er til for hvem på daginstitutionsområdet. Det vil Venstre gerne være med til at gøre noget ved.

I øvrigt mener vi, at også med hensyn til forældrebetalingen vil socialministerens forslag om øget fleksibilitet delvis løse problemerne sådan at forstå, at i hvert fald de steder, hvor der oprettes de såkaldte puljeordninger, vil det